

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 1

Opció d'examen

(Marqueu l'opció triada)

OPCIÓ A

OPCIÓ B

Qualificació		
Exercicis	1	
	2	
	3	
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Escolliu UNA de les dues opcions (A o B).

OPCIÓ A

1. Cecília és un dels personatges protagonistes d'*Aigües encantades*, de Joan Puig i Ferrer. Expliqueu la seva posició davant els conflictes ideològics que planteja l'obra i com es relaciona amb els altres personatges principals.

[3 punts]

2. *El violí d'Auschwitz*, de Maria Àngels Anglada, s'organitza en plans temporals diferents a l'inici, al cos i al final de la novella. Expliqueu breument quins són aquests plans temporals, quina presència té en cadascun d'ells el violí i com aquest va tornar a mans de Daniel després d'haver sortit del camp d'extermini.

[2 punts]

3. Comenteu el poema «I quan confiats els arbres» («Les imatges, i 5») del llibre *El poema de la rosa als llavis*, de Joan Salvat-Papasseit. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

a) Els recursos formals.

b) El tema del poema en relació amb la història amorosa descrita en el llibre i la representació de l'estimada.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

I quan confiats els arbres

1

i quan confiats els arbres es vesteixen
 ignoren els seus ulls
 nit dia sol estelada plena

i les rodes de la fortuna de la seva sina

5 i el misteri de la rosa vermella dels seus colzes

ignoren el seu ventre
 damunt la cripta ufana
 que flameja el seu cos

vas de l'amor
 llet i mel en son clos
 flor d'atzabeja:

10 —quan confiats els arbres es vesteixen
 Ella és la Primavera

i 2

com una fletxa el seu mentó
 quan besa
 —com una fletxa els seus braços alçats

la seva sina com una sageta
 —una sageta el seu gest marxant

15 fletxa
 arc
 sageta
 sagrari de carn:

i la juguina com la més tallant

OPCIÓ B

1. Expliqueu l'estructura del llibre *Vent d'aram*, de Joan Vinyoli, i descriviu els temes dominants a cada part. Relacioneu aquests temes amb les imatges emprades i amb el títol del llibre.

[3 punts]

2. *Ball robot*, de Joan Oliver, consta de tres actes i un epíleg, i cadascuna d'aquestes parts s'esdevé en un espai diferent. Descriuiu breument aquests quatre espais i la seva significació en l'obra.

[2 punts]

3. Comenteu aquest fragment del capítol XII («Vida enrere») de *Solitud*, de Víctor Català. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- La situació de l'episodi en la novel·la i en l'evolució de la protagonista.
 - La funció del pastor per a la protagonista.
 - La relació del pastor amb la natura i la creació artística.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Un dia, quan ell acabava de parlar, ella, mirant-se'l amb una mirada rendida d'enamorada i resumint en quatre mots totes ses admiracions, li preguntà:

—Com vos ho feu, pastor, per a saber tantes coses?

El pastor somrigué senzillament.

—Jo no fai res per a sebre res, ermitana.

—Doncs, qui vos les ha ensenyades, totes aquestes rondalles?

El pastor es tirà el pelut enrere, i la pallidesa de son front, prenyat de pensaments, semblà fer una mena de resplendor.

—Unes, les més petites —respongué amb lentitud—, me les contaren els avis de Sant Ponç; les atres... Nostro Senyor...

I com vegés que la dona seguia mirant-lo sense pestanyejar, aclarí la misteriosa resposta:

—Con vegi un paratge nou de la muntanya, m'assegui tot solic i me'l miri bé una bella estona; i mirant-me'l, senti una escalfor en la boca del cor, i de mica en mica aqueia escalfor me se'm pugui en amunt com una fumera, i m'ompli el cap i me fa rumiar, rumiar... I com si una veu me les anés dient, me venen totes les coses que hi deuen havere passades en aqueis paratges... I per això jo digui que me les conti Nostro Senyor, perquè, digueu: pot éssere atra que la veu de Nostro Senyor aquesta que un hom se senti ací dedins con rumia?

I en els ulls serens del creador hi resplendí la fermesa d'una santa convicció, enterament innocent de presumpcions, mentre la Mila sentia que, davant l'alta de l'elet,* ella s'humiliava fins a la pols de la terra.

* elet: 'elegit'.

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 5

Opció d'examen

(Marqueu l'opció triada)

OPCIÓ A

OPCIÓ B

Qualificació		
Exercicis	1	
	2	
	3	
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Escolliu UNA de les dues opcions (A o B).

OPCIÓ A

1. La protagonista de *Solitud*, de Víctor Català, viu un conflicte entre el desig i la frustració. Expliqueu aquest conflicte vital en relació amb els personatges masculins de la novella. Podeu tenir en compte el valor simbòlic d'alguns elements com ara la imatge de sant Ponç o el prec al Bram.

[3 punts]

2. Expliqueu la importància, la funció i el significat dels elements de la naturalesa a *Vent d'aram*, de Joan Vinyoli.
[2 punts]

3. Comenteu aquest fragment de *Ball robat*, de Joan Oliver, que correspon al final de l'obra. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- a) El context dramàtic en què se situa el fragment.
- b) La relació entre els personatges, especialment entre Oleguer i Cugat i entre Oleguer i Eulàlia.
- c) La idea o les idees que l'autor vol transmetre en el desenllaç de l'obra.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

CUGAT i OLEGUER queden separats dels altres.

OLEGUER: Senyor escriptor, no l'hauríem pagada amb or una experiència com aquesta?

CUGAT: Fet i fet, hauria preferit estalviar-me-la...

OLEGUER: Imaginar-la, llegir-la, sí! I per què no viure-la? Covards!

CUGAT: Tot és relatiu, aparent, provisorio... Has escoltat la Núria? Has vist l'actitud de cadascú de nosaltres?

OLEGUER: Falòrnies d'intellectual!

CUGAT: Mira: suposem que ara fa deu anys els matrimonis entre nosaltres sis s'haguessin combinat d'una altra manera... m'entens, oi?

OLEGUER: Sí... i què?

CUGAT: Doncs que això no hauria impedit que ara tinguéssim les mateixes inquietuds i assistís-sim a una escena com aquesta o molt semblant... Tant se val!

OLEGUER: Exacte! Tant se val! Finalment hem coincidit. Ja era hora!

NÚRIA s'espavila.

NÚRIA: Jaestic bé... Gràcies a tots... Perdoneu-me... Us he aigualit la festa... Oriol, no em deixis... (*Es posa drete, ajudada per ORIOL.*) Anem a casa... a reposar... Que demà arriba el nostre fill...

Se'n van lentament, abraçats per la cintura.

MERCÈ (*acostant-se a poc a poc a CUGAT*): Cugat...

CUGAT: Dignes, Mercè...

MERCÈ: Anem-nos-en...

CUGAT: Sols? (*Ella es repenja al braç d'ell i assenteix amb el cap.*) A on?

MERCÈ: On vulguis... però tots dos.

Se'n van, molt junts.

OLEGUER: I nosaltres?

EULÀLIA: Què passa, Oleguer?

OLEGUER: Penso com podríem salvar-nos del ridícul...

EULÀLIA: Quin home! (*Amable.*)

OLEGUER (*acostant-s'hi a tocar*): Fas una cara que no et coneixia... Et trobo interessantíssima.

EULÀLIA (*infantil*): Ja veus!

OLEGUER (*pinxesc*): Senyora, em permet una pregunta indiscreta, indecent i tot?

EULÀLIA: Vostè mateix... Però abaixi la veu: soc casada!

OPCIÓ B

1. *Aigües encantades*, de Joan Puig i Ferrer, planteja un conflicte ideològic. Expliqueu els valors que s'hi oposen i els personatges que els encarnen, i relacioneu-los amb el drama *Un enemic del poble*, de Henrik Ibsen.

[3 punts]

2. Expliqueu com és el personatge de Bronislaw, la relació que té amb Daniel i la seva funció a la novel·la *El violí d'Auschwitz*, de Maria Àngels Anglada.
[2 punts]

3. Comenteu el poema «Rails i més rails», pertanyent a la sèrie «Carte-lettre» del llibre *El poema de la rosa als llavis*, de Joan Salvat-Papasseit. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- a) La mètrica, l'estructura del poema i els recursos formals.
 - b) El tema del poema en relació amb el lloc que ocupa dins del llibre.
 - c) El sentit simbòlic dels elements urbans i mecànics.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Rails i més rails

rails i més rails
—i més rails
 i més rails—
(la xemeneia fa el seu nom blanc
 en marxa)

5 jo resto pres per la xarxa dels rails:
 cor i desig com unes mans lligades

 (si xiula fort
 penso que m'ha cridat)
 —perquè enyora l'amant
 i jo l'amor del cos
 i el de l'amor només de l'estimada

10 i ara imagino
 el seu bes i el seu braç
 i és sols l'agulla dels rails
 i la màquina

MÉS RAILS QUE VOLS D'OCELL
LA MATINADA CLARA

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans